

Urząd Miasta Szczecin
Biuro Miejskiego Konserwatora Zabytków
pl. Armii Krajowej 1, 70-456 Szczecin
tel. +4891, 43 51 172, 42 45 850,
mkz@um.szczecin.pl - www.szczecin.eu

Szczecin, 05.09.2025 r.

Muzeum Narodowe w Szczecinie
ul. Staromłyńska 27
70-561 Szczecin

Nasz znak: BMKZ-I.4125.208.2025.WK

Sprawa: zalecenia konserwatorskie do przebudowy wraz ze zmianą sposobu użytkowania części budynku po Teatrze Współczesnym na funkcje muzealne wraz z pracami konserwatorskimi elewacji a także przebudową, zmianą przeznaczenia oraz pracami konserwatorskimi pomieszczeń użytkowych, w tym reprezentacyjnych sal wystawowych, magazynów oraz pomieszczeń technicznych w gmachu Muzeum Narodowego przy ul. Wały Chrobrego 3 w Szczecinie

Informuję, że gmach Muzeum Narodowego w Szczecinie przy ul. Wały Chrobrego 3 w Szczecinie jest wpisany wraz z przyległym terenem (dz. nr 8 z obr. 1029) do **rejestru zabytków województwa zachodniopomorskiego** pod numerem rej. A-856, decyzją PSOZ/Sz-n/5340/52/93 z dn. 31.03.1993 r. Tym samym ww. budynek podlega ochronie konserwatorskiej na mocy *ustawy z dnia 23 lipca 2003 roku o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz.U.2024.1292 t.j.)*.

Budynek dawnego muzeum miejskiego (niem. *Städtisches Museum*), zlokalizowano w miejscu zlikwidowanej pod koniec XIX wieku pofortecznej zabudowy Fortu Leopolda, jako element zrealizowanego na początku XX wieku zespołu nadodrzańskich, monumentalnych tarasów widokowych, nazwanych *Haken-Terrasse* (dzisiejsze Wały Chrobrego). Gmach wzniesiony w latach 1908-1913, stanowił centralny akcent urbanistycznego założenia, łącząc się kompozycyjnie z jego pozostałymi elementami, a dzięki zwieńczeniu bryły czworoboczną wieżą z charakterystycznym dwustopniowym hełmem, uzyskał statut dominanty w nadrzecznej panoramie miasta. Jego symetryczna kompozycja rozwijała osiowe założenie tarasów, opadających kaskadowo od jego frontalnej, nadodrzańskiej fasady w kierunku rzeki. Oprócz budynku muzeum, na monumentalnej skarpie tarasów, stanęły po obu jego stronach dwa zespoły gmachów użyteczności publicznej: budynki Pruskiego Krajowego Zakładu Ubezpieczeń oraz Naczelnej Dyrekcji Ceł (dziś Politechniki Morskiej) oraz siedziba Rejencji Pomorskiej (dziś m.in. Zachodniopomorski Urząd Wojewódzki). Twórcą założenia tarasów oraz architektury muzeum był słynny szczeciński architekt i późniejszy miejski radca budowlany

Wilhelm Meyer-Schwartau. Zrealizowany monumentalny gmach o układzie litery E, miał być w przyszłości rozbudowany od strony zachodniej, o stanowiącą jego lustrzane odbicie część, z nową elewacją frontową od dzisiejszej ul. Jarowita. Budynek Muzeum Miejskiego reprezentował w układzie i dyspozycji bryły cechy modernizującego klasycyzmu, w dekoracji architektonicznej i płaskorzeźbiarskiej wzbogacony motywami secesyjnymi i orientalnymi. Bogaty i oryginalny program dekoracyjny elewacji zrealizowano z zastosowaniem wysokiej jakości materiałów wykończeniowych, jak granit i piaskowiec. Monumentalne rozwiązania architektoniczno-przestrzenne kontynuowano we wnętrzach trójkondygnacyjnego budynku, którego centralną przestrzeń tworzył dwukondygnacyjny hol z szerokimi schodami oraz galerią-obejściem na poziomie 1 piętra. Ponad nim, na drugim piętrze, ulokowano salę kopułową, opartą na planie krzyża greckiego i zwieńczoną szklaną kopułą o średnicy 14 m, doświetloną przez nadbudowaną czworoboczną latarnię, zwieńczoną dwupoziomowym hełmem. W skrzydłach budynku zaprojektowano sale wystawowe, o różnej wielkości i układzie, także w kondygnacji piwnic. W wystroju architektonicznym wewnątrz zastosowano również szlachetne materiały wykończeniowe, jak marmury, granity i terakotę na posadzkach i schodach, dębowe boazerie i tkaniny na ścianach czy polichromowane ornamenty na zwieńczeniu ścian i sklepieniach. Ażurowy detal balustrad i wsporników kopuły w holu wykonano natomiast z zastosowaniem połączanego brązu.

Nowy gmach miał pomieścić подарowaną miastu tzw. kolekcję Dorhnów, złożoną ze zbiorów przyrodniczych, etnograficznych (głównie z Afryki) oraz starożytności greckich i rzymskich, zgromadzoną w trakcie podróży i badań przez szczecińskich przemysłowców i podróżników, Carla Augusta oraz jego syna Heinricha Dorhnów. Istotnym jej elementem był również zbiór kopii antycznych posągów, które umieszczono w galerii holu na 1 piętrze oraz w sali po jego północnej stronie. Sercem tej kolekcji była kopia weneckiego posągu konnego Colleonego, autorstwa Andrea della Verocchia. Brązowy posąg stanął w jednej z eksedrsali kopułowej. Kolejna część zbiorów z dziedziny historii, sztuki oraz etnografii Pomorza została zgromadzona przez Pomorskie Towarzystwo Historyczno-Archeologiczne i rozlokowana w salach piwnicy oraz w głównych salach parteru. Natomiast sale najwyższej, 2 kondygnacji, doświetlone naturalnym, rozproszonym światłem ze szklanych sufitowych świetlików, przeznaczono na zbiory malarstwa niemieckiego oraz europejskiego, uzupełnionego o kolekcję rzeźby.

Jeszcze w okresie przedwojennym, zmienił się skład zbiorów muzealnych, m.in. w związku z przeniesieniem zbiorów ww. Towarzystwa do nowej siedziby na ul. Staromłyńskiej. W trakcie drugiej wojny światowej budynek został uszkodzony, w następstwie czego ewakuowano kolekcję malarstwa (dziś znajdującą się w Landesmuseum w Greiswaldzie). Po wojnie budynek przemianowano na Muzeum Morskie, które uroczystie otwarto w 1948 roku, po wcześniejszych pracach adaptacyjno-remontowych, obejmujących skrzydło południowe gmachu. Już w 1950 roku w jego miejsce utworzono Muzeum Pomorza Zachodniego i w tym samym roku po wcześniejszej adaptacji II piętra budynku, powstała w nim filia Teatru Polskiego, pod nazwą Teatru Współczesnego. W wyniku przystosowania do nowej funkcji,

przebudowie i zatarciu oryginalnego układu przestrzennego, uległa Sala Kopułowa, w której zlokalizowano widownię teatru wraz ze sceną (wychodzącą poza jej oryginalny obrys). W połowie lat 60-tych odbudowano dach z hełmem nad główną kopułą, w miejsce wcześniejszej prowizorycznej konstrukcji. W roku 1970 muzeum otrzymało statut Muzeum Narodowego. W połowie lat 80-tych wyremontowano sale wystawowe (eksponowano w tym czasie zbiory archeologiczne, morskie, etnograficzne oraz afrykanistyczne). W 1975 r. Teatr Współczesny wyodrębnił się jako instytucja, w związku z czym część pomieszczeń adaptowano na potrzeby dyirekcji i administracji. Ostatnią dużą inwestycją była realizacja pod koniec lat 80-tych, dwóch, 2-kondygnacyjnych pawilonów, usytuowanych od strony ul. Jarowita, symetrycznie po obu stronach środkowego skrzydła, które pomieściły zaplecza techniczne teatru oraz pracownie konserwatorskie muzeum. Dziś Muzeum szczyci się jedną z największych w kraju kolekcji zabytków kultur pozaeuropejskich a regularnie odbywają się tu również wystawy malarstwa i innych dzieł sztuki, związane z historią miasta i regionu.

Z uwagi na wyjątkowe walory zabytkowe, artystyczne, historyczne a także znaczenie budynku, pełniącego istotną funkcję ośrodka kultury w mieście, kontynuującego przedwojenne tradycje muzealne, wymaga on pełnej ochrony konserwatorskiej i należytej opieki konserwatorskiej. Należy również dążyć do przywrócenia w jak największym stopniu oryginalnego układu i wykończenia wnętrz, do poprawy stanu technicznego struktur budowlano-konstrukcyjnych, konserwacji elementów oryginalnych przy maksymalnym poszanowaniu substancji zabytkowej. Natomiast w przyszłości, z uwagi na bogate magazynowane zbiory muzeum, konieczność zapewnienia nowoczesnego zaplecza techniczno-magazynowego oraz konserwatorskiego, wskazana jest rozbudowa funkcji muzealnej w niezrealizowanym przed wojną zakresie, o skrzydła po stronie zachodniej działki, w nawiązaniu do historycznej architektury gmachu.

W związku z planowanymi robotami remontowymi, przebudową i zmianą przeznaczenia części pomieszczeń, pracami konserwatorskimi elewacji oraz wnętrz, w tym przywrócenia historycznego układu części sal, jak również planowaną modernizację instalacji i remontem istniejących pomieszczeń, na podstawie art. 27 *ww. ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami*, należy uwzględnić następujące **zalecenia konserwatorskie**:

OGÓLNE ZALECENIA DO ZMIANY PRZEZNACZENIA CZĘŚCI POMIESZCZEŃ:

- Wskazane jest przywrócenie pierwotnego przeznaczenia budynku na funkcje muzealne, w związku z planowanym wyprowadzeniem funkcji teatralnej, w szczególności przywrócenie funkcji wystawienniczej w salach pierwotnie przeznaczonych do tego celu;
- Zaleca się przywrócenie najbardziej istotnych dla odtwarzanej funkcji muzealnej pomieszczeń w ich pierwotnym układzie funkcjonalno-przestrzennym, w tym elementów oryginalnego ukształtowania i artykulacji ścian, sufitów, sposobu oświetlenia a także materiałów wykończeniowych, kolorystyki i polichromii;

KONDYGNACJA PIWNICY

- W sali narożnej (oznaczonej nr 1 na dołączonym proj. aranżacji) od strony północno-wschodniej, adoptowanej na wystawę Działu Morskiego należy odtworzyć rozebraną podłogę wraz z niezbędnymi warstwami izolacyjnymi, zgodnie ze sztuką budowlaną; należy zachować oryginalne schody pomiędzy obu salami wraz z balustradami i poddać je odpowiednim pracom konserwatorskim;
- Należy przeprowadzić niezbędne, wskazane prace remontowo-modernizacyjne pomieszczeń hydroforni w piwnicy;
- Należy sporządzić ocenę techniczną oraz analizę ewentualnej dynamiki zmian w konstrukcji ścian, stropów i podłóg (prawdopodobnie pozostałości awarii rury wodociągowej i podmycia fundamentów pod skrzydłem północnym w latach powojennych), w celu potwierdzenia przyczyn pęknięcia przegród budowlanych na poziomie piwnicy a, ocena techniczna powinna określać również konieczne naprawcze prace konstrukcyjno-budowlane w celu usunięcia śladów uszkodzeń;

KONDYGNACJA PARTERU

- Dodatkowe pochwyty przy kamiennych balustradach schodów głównych w holu wejściowym – w tym zakresie należy uwzględnić zalecenia konserwatorskie z 28.11.2022 r. (znak: BMKZ-I.4125.655.2022.RW); ostateczne zalecenia co do ewentualnej możliwości wykonania uzupełniających pochwyty zabezpieczających, mogą zostać wydane po przedstawieniu indywidualnych rozwiązań projektowych na etapie sporządzania dokumentacji projektowej;
- W sali narożnej (nr 2) od strony północno-wschodniej, adoptowanej na wystawę Działu Morskiego, należy zachować istniejące elementy historycznego podziału ścian oraz sufitu (odsłonięta konstrukcja stropowa), jest dopuszczalne wykończenie posadzki sali z płytek lastrykowych, nawiązujących do historycznego wykończenia podłóg sal ekspozycyjnych na parterze;

KLATKA SCHODOWA W SKRZYDLE ŚRODKOWYM

- W związku z planowaną likwidacją szatni oraz adaptacją przestrzeni na cele strefy wypoczynku, należy przeprowadzić prace remontowo-konserwatorskie pomieszczenia historycznej klatki schodowej z poszanowaniem substancji zabytkowej – zaleca się odsłonić i poddać konserwacji historyczne posadzki terakotowe przed schodami, usunąć zamurowania okien (na poziomie parteru), przeprowadzić niezbędne prace remontowe i konserwatorskie ścian, sufitów, boazerii;
- Zaleca się wymianę okładziny stopni powojennych schodów na nawiązującą do posadzek historycznych; możliwa jest również wymiana istniejących balustrad od strony duszy na balustrady nawiązujące do wzorów balustrad w pozostałej części budynku lub poprzez odtworzenie historycznej na podstawie kwerendy materiałów archiwalnych;

- Należy przeprowadzić prace konserwatorskie i restauratorskie świetlika sufitowego, przywracając mu funkcję doświetlającą (światło sztuczne w formie tzw. skylightu) z zastosowaniem wypełnienia paneli zgodnego z historycznym (szkło ornamentowe lub jego imitacja, po uprzednim sprawdzeniu paneli istniejących, prawdopodobnie oklejonych folią imitującą drewno); oryginalną metalową konstrukcję wraz z ażurowymi kratkami poddać konserwacji wraz z przywróceniem pierwotnej kolorystyki;

KONDYGNACJA II PIĘTRA

- W ramach planowanej zmiany układu pomieszczeń oraz ich nowego przeznaczenia, związanych z wyprowadzeniem funkcji teatralnej, zaleca się przywrócenie historycznych i artystycznych walorów wnętrza II piętra, poprzez odtworzenie ich historycznego układu i kształtu, połączeń między salami, elementów wewnętrznej dekoracji i artykulacji ścian, odsłonięcia elementów zabytkowego wykończenia bądź wykonania niezbędnych rekonstrukcji;
- Sala kopułowa (nr 3) – należy przywrócić historyczny kształt pomieszczenia o układzie czteroramiennego krzyża z centralną salą, poprzez usunięcie wtórnych ścian (w ramionach wschodnim i zachodnim), sufitu nad widownią (w celu odsłonięcia historycznego kopułowego świetlika), rozbiórkę widowni ze sceną (odsłonięcie historycznego poziomu posadzki) oraz poprzez odtworzenie północnego ramienia sali (rekonstrukcja ściany oraz sufitu w formie sklepienia kolebkowego); na podstawie analizy dokumentacji historycznej oraz wyników przeprowadzonych badań konserwatorskich oraz inwentaryzacji stanu istniejącego, należy dążyć do wiernego odtworzenia architektury Sali Kopułowej, w tym elementów podziałów ścian i sufitów, ich tektoniki, dekoracji, kolorystyki, usytuowania otworów drzwiowych i nisz, form architektury nisz, historycznego podestu we wschodnim aneksie sali i innych elementów wnętrza; zachowaną marmurową posadzkę historyczną należy poddać pracom konserwatorskim oraz niezbędnym uzupełnieniom w nawiązaniu do oryginału;
- Świetlik kopułowy - należy przeprowadzić prace remontowo-konserwatorskie świetlika kopułowego nad Salą Kopułową z maksymalnym zachowaniem elementów oryginalnych, przywróceniem szklenia zgodnego z formą pierwotną (w tym użyciu szkła ornamentowego i barwionego), odtworzeniu brakujących elementów konstrukcji i detalu; należy przywrócić pierwotną funkcję naturalnego oświetlenia sali świetlikiem kopułowym;
- Sale ekspozycyjne (nr 1, 2, 4, 5) - należy przywrócić pierwotną dyspozycję i kształt sal ekspozycyjnych w skrzydle frontowym, tj. podziału głównego skrzydła po stronach południowej oraz północnej na układ trzech sal – głównej ze świetlikiem w szerszym trakcie, mniejszej sali z oknami od podwórka oraz sali narożnej; jest możliwe ze stanowiska konserwatorskiego zastosowanie rozwiązań sugerujących historyczne rozdzielanie sali większej i mniejszej, poprzez zastosowanie rozwiązań półotwartych (np. słupów wraz z podziałem na posadzce) lub zastosowanie przegród składanych, umożliwiających czasowe

połączenie sal; jest możliwe przeznaczenie sali narożnej od strony północnej (nr 5) na salę konferencyjną pod warunkiem zachowania i odsłonięcia oryginalnych elementów podziału i wystroju ścian, sufitów oraz posadzki;

- Sala Wystaw Czasowych (nr 2) – należy przeprowadzić niezbędne prace remontowo-konserwatorskie zachowanego świetlika, przywracając mu funkcje doświetlające (oświetlenie sztuczne), prace zgodnie z zakresem jak w klatce schodowej skrzydła środkowego;
- Galeria (nr 4) – wskazane jest przywrócenie oryginalnego układu i dyspozycji przestrzennej pomieszczenia w formie analogicznej jak Sala Wystaw Czasowych, z dopuszczeniem przestrzennego powiązania z mniejszą salą/aneksem obok, jednak z jednoczesnym zastosowaniem rozwiązań przywołujących oryginalny podział na dwie sale (w sposób opisany wyżej); Ponadto zaleca się odtworzenie trzech okien w elewacji zachodniej w miejscu zamurowanych okien oraz wrót technicznych (z odtworzeniem pierwotnego poziomu parapetu). Stolarkę okienną należy wykonać na wzór analogicznych okien oryginalnych;
- Dopuszczalna jest ze stanowiska konserwatorskiego budowa stropu ponad pomieszczeniem galerii (nr 4), pod warunkiem odtworzenia pod nim historycznego fasetowanego sufitu oraz świetlika sufitowego, o funkcji doświetlającej (oświetlenie sztuczne) z zachowaniem pierwotnej wysokości pomieszczenia; natomiast ponad częścią pomieszczenia w węższym trakcie należy odtworzyć strop w pierwotnej formie (płyta stropowa na charakterystycznych w przekroju podciągach wsparte na podciągu wyznaczającym podział między salami) – rozwiązania sufitów oraz detali ścian w obu salach powinny być powtórzeniem form z sali po stronie południowej (nr 2), jednak z uwzględnieniem zachowanych historycznych elementów w obrębie likwidowanego zaplecza sceny i kulis teatru;
- Należy odtworzyć oryginalne przejście z portalem pomiędzy salami ekspozycyjnymi (nr 1 i 2), w lokalizacji pierwotnej, tj. na osi podłużnej skrzydła frontowego, wyznaczonego przez Salę Kopułową i jej przejścia do sal (odtworzyć tzw. układ amfiladowy);
- Jest możliwa ze stanowiska konserwatorskiego przebudowa części skrzydła północnego w celu wydzielenia pomieszczeń na potrzeby edukacji, w tym wykonanie pełnego stropu wydzielającego salę pod świetlikiem, w celu przywrócenia jednoprzestrzenności pomieszczenia zgodnie z układem historycznym; należy zachować istniejący historyczny świetlik oraz jego funkcję doświetlającą (światłem naturalnym, z możliwością przysłaniania dopływu światła); istniejące elementy konstrukcji, detalu oraz szklenia świetlika należy poddać pracom konserwatorskim; zalecana jest również likwidacja istniejących schodów i przebudowa wtórnego układu komunikacji pionowej w tej części budynku;

STOLARKA DRZWIOWA WEWNĘTRZNA

- Należy zachować historyczną stolarkę drzwiową wewnętrzną w całym budynku (w tym historyczne drzwi stalowe do pomieszczeń pełniących funkcje schronów w piwnicy) i poddać ją pracom konserwatorskim; należy zachować oryginalne elementy metalowych okuć/zawiasów i historycznego detalu;
- Dopuszcza się wymianę wtórnej stolarki drzwiowej oraz zastosowanie nowej stolarki wewnątrz pomieszczeń oraz w nowoprojektowanych ściankach działowych; projektowana stolarka powinna nawiązywać charakterem, materiałem i kolorystyką do stolarki historycznej;

PRACE INSTALACYJNE

- Zaleca się wykonanie niezbędnych i planowanych prac instalacyjnych, w tym wykonanie wentylacji mechanicznej pomieszczeń magazynowych; urządzenia wentylacyjne należy lokalizować w przestrzeniach lub pomieszczeniach technicznych, a elementy instalacji w pomieszczeniach nie powinny przesłaniać wartościowych elementów wystroju;
- Przy prowadzeniu szachtów i pionów instalacyjnych zaleca się omijanie miejsc mogących powodować uszkodzenie zachowanego detalu architektonicznego i elementów zabytkowego wyposażenia; instalacje prowadzić poza przestrzeniami holi i korytarzy reprezentacyjnych pomieszczeń;
- Zaleca się wykorzystanie istniejących szachtów instalacyjnych oraz kominowych do prowadzenia pionów instalacyjnych (np. wewnątrz 4 filarów podtrzymujących kopuły środkowego traktu, w sąsiedztwie narożnych klatek schodowych lub inne miejsca na podstawie analizy dokumentacji archiwalnej);
- Nie jest dopuszczalny montaż elementów instalacji na historycznych elewacjach budynku; dopuszcza się lokalizację zewnętrznych jednostek klimatyzacyjnych od strony wewnętrznego dziedzińca, na poziomie posadzki, w miejscach nie ekspozycyjnych i nie zakłócających ekspozycji zabytku;

OPRACOWANIA KONSERWATORSKIE I PROJEKTOWE

- Zaleca się wykonanie odkrywkowych badań konserwatorskich w celu ustalenia pierwotnej kolorystyki i faktury ścian, sufitów, detalu architektonicznego (w tym odkrywek na występowanie dekoracyjnych polichromii i ornamentyki) w następującym zakresie: ściany i sufity w Sali kopułowej oraz we wszystkich głównych salach ekspozycyjnych skrzydła frontowego (nr 1-5) oraz sali narożnych na parterze i w piwnicy (dla Działu Morskiego);
- Dla planowanych prac konserwatorskich i restauratorskich należy opracować program prac konserwatorskich (PPK) opisujący techniki i technologie przy pracach dotyczących: renowacji drewnianej i metalowej stolarki drzwiowej, renowacji zabytkowych boazerii, odświeżenia i konserwacji zachowanych

polichromii i dekoracji malowanych (w razie ich odkrycia), renowacji detalu sztukatorskiego, konstrukcji i metaloplastyki świetlików oraz ich szklenia; konserwacji zachowanych zabytkowych posadzek typu ceramicznego i kamiennego oraz betonowych stopni schodów, naprawy oryginalnych tynków (ściany, sufity i sklepienia);

- program oraz badania powinny być opracowane przez konserwatora-technologa, a wykonanie badań konserwatorskich wymaga uzyskania odrębnego pozwolenia konserwatorskiego;

ELEWACJE BUDYNKU

- należy przeprowadzić prace oczyszczające i konserwatorskie historycznych elewacji budynku, na podstawie sporządzonego wcześniej programu prac konserwatorskich, obejmujących: konserwację zabytkowej kamieniarki (granit, piaskowiec), elementów kamiennego detalu architektonicznego, płasko oraz pełno rzeźbiarskiego, powierzchni fakturowego tynku, elementów metaloplastyki;
- zaleca się odsłonięcie historycznych reliefowych napisów z nazwami historycznych ulic (Dohrn Str. oraz Haken-Terrasse) przy narożnikach elewacji, przywołujących historię miejsca a odkrytych podczas ostatnich prac konserwatorskich w 2003 roku;
- zaleca się wprowadzenie iluminacji gmachu, w tak tzw. formie zalewowej, tzn. oświetlenia frontowej elewacji ze źródeł umieszczonych przed fasadą w sposób eksponujący zabytkową fasadę w sposób całościowy; Należy unikać montażu opraw oświetleniowych na elewacji budynku. Oprawy uzupełniające iluminację „zalewową” powinny być mocno zredukowane i podkreślać jedynie wybrane elementy tektoniki i detalu, w sposób uczyniający artykulację i ornamentykę fasady.

Z uwagi na wpis przedmiotowego budynku do rejestru zabytków, badania konserwatorskie, **prace konserwatorskie, roboty budowlane, wszelkie naprawy oraz modernizacje zewnętrzne i wewnętrzne oraz inne działania mogące mieć wpływ na wygląd lub stan zachowania zabytku wymagają uzyskania pozwolenia konserwatorskiego.**

Powyższe zalecenia konserwatorskie mogą być uszczegółowione po ujawnieniu nowych okoliczności mających wpływ na wygląd lub stan zachowania zabytku oraz nie zwalniają inwestora z obowiązku uzyskania stosownych pozwoleń przewidzianych innymi przepisami prawa. Zaleca się dodatkowe uszczegółowienie zaleceń konserwatorskich po przedstawieniu szczegółowych rozwiązań projektowych do zaopiniowania Miejskiego Konserwatora Zabytków, na etapie opracowywania dokumentacji projektowej.

Z up. Prezydenta Miasta Szczecin
Miejski Konserwator Zabytków

Otrzymują:

1. Muzeum Narodowe w Szczecinie
na adres do eDoręczeń: AE:PL-63338-29784-JASRC-24
2. a/a